

Index in Lib. Sex

Argumenti, quomodo non probent enunciatum, nisi inter ipsos
 contrahentes, præsumpt. 3. lib. 2. num. 36. enunciata prolati
 proprii aliud in iudicio, faciunt præsumptionem ad tertii, fauo-
 rem, præsumpt. 62. lib. 2. num. 7. enunciata aliquius instrumen-
 ti munitionem facientis de dote, eam probant, præsumpt. 7. lib.
 3. num. 10.
 Verbis enunciatis Papæ credi de realia, donec astrarunt con-
 trarium, præf. 11. lib. 2. num. 4. rejeçtis, quando attendatur con-
 tacturata voluntas, q. 26. lib. 1. num. 11.
 Verba illarum à magistro discipulo suo, præsumuntur ad emenda-
 tionem illarum, & ob id iniuriam non inferunt, nec pcpa digna
 sunt, q. 17. lib. 1. num. 13.
 Veritas semper prægat, eique cedunt omnia, q. 31. lib. 1. num. 4.
 quo casu cum fatione concurrat, q. 9. lib. 1. num. 9.
 Veritatem solam in foro conscientie spectari, quomodo accipien-
 dum, quest. 79. lib. 1. num. 7.
 Veritas impli potior, tollit minus potentem, quest. 50. lib. 1.
 num. 3.
 Veritas vicem legis obtinet, præf. 131. lib. 3. num. 39.
 Vexilla, seu insignia nauis imposta, dominum demonstrant,
 præsumpt. 64. lib. 5. num. 7. & piaf. 63. lib. 6. num. 174.
 Verisimilia illa dicuntur, quea plerunque, & communiter euene-
 runt, piaf. 49. lib. 6. num. 12.
 Verum, & manu illud esse dicunt, quod lex ipsa præsumen-
 do constituit, piaf. 2. lib. 5. num. 7.
 Verum tacere, & falsum afferere paria sunt, præf. 3. lib. 5. num. 59.
 Vestimentorum alia sunt virilia, alia puerilia, alia malibria, alia
 communia, alia familiaria, præsumpt. 161. lib. 4. num. 1. 2. 8. 9. 10.
 & seq.
 Vestium nomine veniunt etiam tapeta, fasciae crurales, impilæ, &
 ceruicale, præsumpt. 161. lib. 4. num. 15. Et veniunt quoque cul-
 citra, & vestes, quæ ornatus gratia potius defundunt, quam
 quod corporis regant, non veniunt autem vdones, ibid. num. 17.
 Et venit tela, quæ in pectine adhuc est, si modo prætexta est,
 ibid. num. 22.
 Vestibus legalis, quæ ex præsumpta mente testatoris præstanda
 sint, præsumpt. 161. lib. 4. num. 1. Quod præsumuntur legate tam
 serice, quam aureæ, & lanæ, & sic deinceps, ibid. Secus si statu-
 to cautum est, ne mulieres ferrent vestes aureas, & holose-
 ricas, quæ he non præsumerentur legate, ibid. num. 24.
 Vestitus nomine veniunt vestes lanceæ, lanceæ, & huiusmodi
 pro qualitate, & condione, piaf. 157. lib. 4. num. 18. Continen-
 tur etiam calcamenta, ibid. num. 19.
 Vesteras quas maritus honoris causa mulieri dedit, an præsumuntur
 donaria, piaf. 12. lib. 3. num. 14.
 Veltumentorum signa, persona qualitatem significare, piaf. 64. lib.
 3. num. 4.
 Via magistrala, & qua utrique partium consultur, eligenda est,
 piaf. 34. lib. 3. num. 16.
 Viam nemo præsumit eligere, qua sua dispositio subvertatur,
 piaf. 4. lib. 4. num. 6.
 Viam, & modum amplecti quilibet præsumit illum, quo actus
 suis valeat, piaf. 17. lib. 2. num. 7.
 Vicarius Imperialis ex quoque generali facultate sibi concessa, non
 potest auferre ius alteri questum, piaf. 9. lib. 1. num. 11.
 Vicario, vel auctoritate concessa iurisdictione cumulativa accipitur, præ-
 sumpt. 18. lib. 1. num. 9.
 Vicinus, vel sanguine coniunctus, an & quando præsumuntur scire
 facta vicini, vel coniuncti, præsumpt. 24. lib. 6. num. 1. & multus
 seq. per tot.
 Vicinorum opinio multum probest in filiatione probanda, non ta-
 men concludenter id probat, sed requiruntur alia administrativa,
 piaf. 23. lib. 6. num. 23.
 Vicini præsumunt ignorare actus momentaneos vicinorum,
 præsumpt. 24. lib. 6. num. 18. furto criminis tenentur, idem de alio
 damno dato, vel homicidio, præsumpt. 31. lib. 5. num. 18. Fallit,
 ibid. num. 22. 23. & seq.
 Vicinis torqueri non potest ob id, quod præsumuntur scire delictum
 à vicino, vel coniuncto perpetratum, piaf. 24. lib. 6. num. 45.
 Vicinum habere malum magnum est malum, piaf. 83. lib. 3. num.
 10. malum quea, ac morbum nocere voluit Cato, numer. 11. bo-
 num habetur, empotio predij sui, proclamari iussit The-
 mistocles, num. 12.
 Vicinis magis cognita esse, verisimile est, que in vicino loco acta
 sunt, quam removit, q. 18. lib. 1. num. 14.
 Vicinitas scriputurum, qualis fuerit disponentis voluntas indicat,
 q. 28. lib. 1. num. 20.
 Virtus, & non terca non præsumuntur amare priuignos, sed eos odio
 profici, & ideo non sunt apud eos educandi, piaf. 56. lib. 6.
 num. 24. & 25.
 Vicitus verbum continet omnia qua esui, potui, cultuque corpo-

Præsumpt. Iacobi Menochij

ris, queaque ad viuendum homini necessaria sunt, piaf. 157. lib.
 4. num. 15.
 Vicuum exp̄s non condemnando in expensis, præsumitur index
 absoluere, piaf. 89. lib. 2. num. 1.
 Videtur verbum præsumptionem notare, piaf. 15. lib. 3. num. 3. &
 piaf. 132. num. 6. & piaf. 99. lib. 6. num. 10.
 Vidua iterum pubens ex bonis patris dotata præsumitur, piaf. 15.
 lib. 3. num. 13. intra annum luctus ex bonis mariti præsumitur
 acquisiisse, præsumpt. 5. lib. 3. num. 14. intra annum luctus,
 eandem quam in matrimonio castitatem præstare debet, ibid.
 num. 15.
 Viduas difficultus quam virgines nubere consueisse, piaf. 6. lib. 3.
 num. 13.
 Vidua cui fuit legatus à marito testatore vñsfructus, si stererit
 viduitate non admittitur ad legatum, nisi præstet cautionem
 quod non nuber, piaf. 1. lib. 4. num. 21. non potest petere aliena-
 bilita hæredibus viri, a quibus erant sibi praestanda, si alius
 de ipso est conscientia patrula, piaf. 189. lib. 6. num. 67.
 Viduam formicatricem præsumi etiam fuisse talen viuentem mari-
 to, piaf. 32. lib. 5. num. 19. Contra, ibid. num. 21. & seq.
 Viduatum seruare, & in viuitate viuere quid sit remiss, præsum.
 187. lib. 4. num. 19.
 Viduatis in casu, si alius quid legatum fuerit, quando debeatur,
 piaf. 187. lib. 4. per rot.
 Villa tenetur rependere damnum ex incendio in ipsa villa commis-
 so, si incendiarii proxima non dederunt, & quare, piaf. 31.
 lib. 5. num. 20. Tenetur etiam emendare, & sic rependere dam-
 num ex furto illatum, ibid. num. 21. vna quando præsumatur alter-
 i vnta remiss, piaf. 80. lib. 6. num. 7.
 Vincula duo non continentur, quando vnum eorum est vtiuum,
 nullius momenti, quest. 39. lib. 1. num. 6. quea contineantur, &
 quæ non.
 Vini appellatione quea contineantur, & quæ non, piaf. 1. lib. 4. nu.
 3. & per tot. vel rei simili mutuo suscepcta, moram in restitu-
 do, ne ceteri debitor, teneat ad intereste quanti plurimi, piaf. 45.
 lib. 3. num. 1.
 Vinum in dolio vendens, non præsumitur vendere dolium, piaf.
 77. lib. 3. num. 1. Attendum tamen loci confutudinem, num. 4.
 Vini legato, dolia legata non præsumi, secus de vasis, & cuppis.
 piaf. 77. lib. 3. num. 2. cum vasis, seu amphoris, vel cadis,
 ibique nullo vino existente, sed in dolijs, an istud præsumatur le-
 gatum, & quid si testator legavit vnum in amphoris cum ibi
 non esset, sed in vinalibus, piaf. 152. lib. 4. num. 28. & 29.
 contineatur omne, quod ex vinea natum vntum permaneat, piaf.
 77. lib. 12. lib. 4. num. 2. Et nunquid veniant etiam vasa, quibus
 illud continetur, ibid. num. 21. Et nunquid censeantur legata
 dolia, & cuppuli, ibid. num. 23. & 25. vbi manifeste apparet,
 quod non continentur, nec comprehenduntur etiam vtræ, nec
 culci, ibid. num. 26.
 Vino suauius vntur Itali, Germani, & Poloni, quam frumento.
 piaf. 152. lib. 4. num. 1.
 Vir potest generare vñque ad sexagesimum sive etatis annum, mu-
 lier vero vñque quinquagesimum, piaf. 53. lib. 6. num. 17. potest
 accusare mulierem de adulterio, & non econtra, piaf. 78. lib. 4.
 num. 59.
 Viro, & muliere vna simul morientibus præsumi pritis deceſſe,
 mulierem, vt pote debiliorem, piaf. 50. lib. 6. num. 15.
 Vir bonus, & probate fidei deliquise verè non præsumitur, piaf.
 2. lib. 5. num. 19.
 Viro nobilis, & dignitate ornato turpe est habere hæredem ex illi-
 cito coitu, qui nobilitatis memoriam conservare non po-
 test, piaf. 79. lib. 4. num. 6.
 Vicini præsumunt ignorare actus momentaneos vicinorum,
 piaf. 24. lib. 6. num. 18. furto criminis tenentur, idem de alio
 damno dato, vel homicidio, piaf. 31. lib. 5. num. 18. Fallit,
 ibid. num. 22. 23. & seq.
 Vicini torqueri non potest ob id, quod præsumuntur scire delictum
 à vicino, vel coniuncto perpetratum, piaf. 24. lib. 6. num. 45.
 Vicinum habere malum magnum est malum, piaf. 83. lib. 3. num.
 10. malum quea, ac morbum nocere voluit Cato, numer. 11. bo-
 num habetur, empotio predij sui, proclamari iussit The-
 mistocles, num. 12.
 Vicinis magis cognita esse, verisimile est, que in vicino loco acta
 sunt, quam removit, q. 18. lib. 1. num. 14.
 Vicinitas scriputurum, qualis fuerit disponentis voluntas indicat,
 q. 28. lib. 1. num. 20.
 Virtus, & non terca non præsumuntur amare priuignos, sed eos odio
 profici, & ideo non sunt apud eos educandi, piaf. 56. lib. 6.
 num. 24. & 25.
 Vicitus verbum continet omnia qua esui, potui, cultuque corpo-

Vis

ris, & piaf. 176. lib. 4. num. 7. mutatio non præsumitur ex inter-
 vallo, sed continua censetur, piaf. 39. lib. 4. num. 35. muta-
 tio præsumitur ex aliquo contrario actu ad eum iam exp̄s-
 san voluntatem gesto, vbi vide exemplum in legato a patre nu-
 triatum causa facta, piaf. 37. lib. 6. num. 48. & 49.
 Voluntatem fusile mutatam aferens probare debet, piaf. 165. lib.
 4. num. 2.
 Voluntatis enim mutatio non præsumitur, quâdo nullum extat in-
 terullum inter vnam, & alteram dispositionem, ibid. num. 4. di-
 uiso fieri non debet, piaf. 54. lib. 4. num. 15.
 Voluntas morte finitur, piaf. 40. lib. 4. num. 6. expressa ante-
 ponitur præsumpt. piaf. 87. lib. 4. num. 2. illa dicitur sati-
 expressa, quia ex iam dispositis colligitur, piaf. 67. lib. 4. nu.
 15. tacita non est sufficiens ad tollendum testamentum, & dire-
 ctam in stitionem, secus in aliud legatum, piaf. 60. lib.
 4. num. 37. quia ab vnius tantum anima pender, ab eo solo reu-
 cari potest, piaf. 89. lib. 4. num. 89.
 Votum si fuit factum Ecclesia de aliqua mensura intelligetur de
 minima, piaf. 84. lib. 6. num. 19. incertum in interpretam in
 minus grauamen, quamvis agatur de utilitate, piaf. 2. lib. 5.
 num. 47.
 Vrbs propriè dicitur, quia muris cingitur, piaf. 126. lib. 4. num. 3.
 Viscapio, & piaf. scriptio à iure communis introducta fuere, ob id,
 vel maximè ne rerum dominia manerent in incerto, piaf. 63. lib. 6. num. 260.
 Vñfructarius, an & quando teneatur solvere es alienum à testa-
 tore reliquit, piaf. 143. lib. 4. num. 1. 2. & seq. quando non
 teneatur dict, piaf. 143. lib. 4. num. 5. 6. & seq. vñque ad nu.
 12. an teneatur solvere es alienum ex bonis proprijs, an vero her-
 editarijs, d. piaf. 143. num. 13. & seq. habet ius vñtendi, &
 tenui alieni bonis, salva rerum substantia, piaf. 139. lib. 4. num.
 40. verus facit fructus suos, & an teneatur redire rationem
 administrationis, piaf. 139. lib. 4. num. 30. & seq. si vendit
 vñfructum, præsumitur vendere commodatatem eius, non
 autem ipsum vñfructum, qui vendi non potest, piaf. 4. lib. 6. num. 15.
 Vñfructus dicitur esse in rebus, vel in iuribus, piaf. 139. lib.
 4. num. 15. cohæret persone, & ab ea separari non potest, &
 dicitur quia personale, piaf. 159. lib. 4. num. 16. Et quando na-
 turam alimentorum affinare possit, & sic videtur reliquit
 personæ alimentorum nomine, & sic dicatur annuum legatum.
 ibid. num. 19. ex quibus rebus constitutur, an ex bonis feudali-
 bus emphyteuticis, &c. piaf. 142. lib. 4. num. 4. & seq. Et ex
 quibus rebus legitimus præsumat d. piaf. 142. num. 1. &
 seq. Quando ipsum ius vñfructum, & quando fructus tantum
 præsumuntur reliqui, piaf. 133. lib. 4. num. 1. & seq. per tot. so-
 lus, an & quando præsumuntur legatus non autem ipsa proprie-
 tas, piaf. 134. lib. 4. num. 1. & seq. per tot.
 Vñfructu omnium bonorum legato censeri etiam legatum nomi-
 num debitorum vñfructum, piaf. 142. lib. 4. num. 17. & seq. ci-
 titati reliqui extinguitur spacio centum annor. piaf. 49.
 lib. 6. num. 10. si sit legatus dubius, nempe seni, & adoleſcenti, ob
 fidicij detractionem computatio fieri debet de toto secundum
 atem adolescentis, piaf. 46. lib. 6. num. 31.
 Voluntas, & potest sunt duo precipua in quibus hominis dispo-
 sitione, piaf. 198. lib. 4. num. 1. magis quam verba est inscripta in
 omnibus dispositionibus, precipue in fideicommissis, piaf. 23.
 lib. 4. num. 3. semel exp̄s declarare durare præsumitur, piaf.
 99. lib. 6. num. 49. declaratur etiam ex acta nullo, & in ialido, piaf.
 197. lib. 4. num. 2. vi. verbis ita facto declaratur, piaf. 36. lib. 3. nu.
 9. hominis obſcuræ, non minus facti quam verba significatur.
 q. 28. lib. 1. num. 6. sine potestate nil operatur, piaf. 6. lib. 3. num. 33.
 coacta proprie non dicitur voluntas, piaf. 14. lib. 1. num. 8. præsum-
 pta, quando preualit proprietati sermonis, piaf. 2. lib. 1. num. 6.
 disponentis dicitur regina, & domina, quia verbis, & proprietati
 sermonis dominatur, ibi. num. 8. in mente retenta, an & quando
 aliquid operetur, ibid. num. 13. 14. & 15. & piaf. 67. lib. 4. num.
 15. non solemiss, non est voluntas lege nimis annullante, q. 80.
 lib. 1. num. 30. patris, disidentis bona inter filios, sequenda est
 piaf. 18. lib. 3. num. 2. testatoris manifesta dicitur illa, que con-
 cētur probatur, q. 36. lib. 1. nu.
 Voluntatem magis ex facto quam verbis declarari, q. 19. lib. 1. nu.
 1. contrahentium quam verba potius spectari debere, quomodo
 accipiendo, q. 26. lib. 1. nu. 7. disponentis quando iudex inter-
 pretetur, ibid. nu. 17.
 Voluntatis mutatio vel correccio non præsumitur, sed potius cre-
 ditur quis permanere in ea sententia adhuc, in qua semel fuit,
 piaf. 37. lib. 6. num. 1. & seq. vñque ad num. 35. & piaf. 37.
 lib. 4. numero 11. & piaf. 37. lib. 6. num. 4. & 7. & piaf.
 1. lib. 4. numero 11. & piaf. 37. lib. 3. num. 9. & piaf. 24. lib. 1. nu.
 11. mutatio quâdo præsumatur d. piaf. 37. lib. 6. num. 35. & 37. 40. 48. &
 49. Vñfructus etiam appellant ille, que dotti nomine præstantur in ali-
 menta mulieris, piaf. 5. lib. 3. num. 3.
 Vñfructum lucrum in honorestum est, & odiosum, piaf. 9. lib. 3. num.
 11. vñica prestatio non sufficiat ad obligationem, pro futuro tem-
 pore inducendam, piaf. 131. lib. 3. num. 85.
 Vñfructus dotti pacto espresso promissas, censetur remisisse gener, si
 toto

Index in Lib. Sex

Vero vita sua tempore non petierit, præf. 25. li. 3. n. 10. secus, si ob aliquam causam, vero vita tempore non exegerit, n. 11. dotes sibi debitas, censetur remissive gener recipiendo sortem abisque protectione de ijs conseq. iendis, ibid. n. 13.
 Vtura ius contractus lege diuina, & humana damnatur, præf. 122. li. 3. n. 3, contractus quando potius, quam iustus presumatur, ibi. n. 5. Et quæ presumptions requirentur, n. 6. & fenerius contractus censetur factus ab ijs quos lex animum non contrahendi habuisse præsumit, præf. 122. lib. 3. n. 44. presumitur contractus ob lesionem pronuentem ex quantitate pensionis, pendente tempore de reuendendo, ibi. n. 49. contractus arguitur ex lesionis in pœnæ quantitate cum pacto de reuendendo, n. 52. presumitur contractus, si in pacto de reuendendo imponatur quæ ad emptorem spectet, & locatorem, imponatur venditori, & co-dictori, n. 57. Quod habet limitationes aliquo casibus, n. 59. & 60. præsumitur contractus, si cum pacto de reuendendo adiectum sit alii emptio, ut nisi usque ad certum tempus non dissolueretur, præf. 122. li. 3. n. 69. presumptio an tamen solam sufficiat, & in quibus, ibi. n. 70. & seq. contractus ex quibus alijs conjecturatur, arguitur passim d. præf. 122. examinat. n. 72. - 73. n. 115. n. 55. 61. 62. 64. &c.
 Vtura ius, & fenerium contractum detegendum, vna non suffici præsumptio, præf. 122. li. 3. n. 7. Imo quod nec due, n. 31. inter contractum, & contractum illicitum, non tamen fenerium differentia est, ibid. n. 15.
 Vturas extorquens, non sine dolo id facere potest, præf. 3. li. 9. n. 98. permisso esse affirmans, & peccatum non esse eas exercere per tinaciter defensio, hereticus præsumitur, præf. 6. li. 5. n. 11.
 Vturiatus nemo est ab origine, & video retro non præsumendus talis, præf. 2. li. 5. n. 43. Et nunc stante constitutione quod omnia instrumenta utriusque præsumuntur utriusque, si aliquis sit utriusque de præfenti, omnia instrumenta, quæ retro fecit, præsumuntur utriusque, ibi. n. 44. ad dicendum testimonium peracta, pœnitentia, an & quando admittatur, præf. 32. li. 5. n. 41. & seq.
 Vtus non recipi diuisionem præf. 162. lib. 4. n. 27
 Vtendi, & fruendi in impedimentum præstare, cum quid facti sit non præsumitur, præf. 86. lib. 3. num. 3
 Vtius videri debet, quid honestius est, præf. 51. lib. 3. n. 3
 Vtile per inutile non debet vitari, præf. 78. lib. 4. n. 54
 Vultueros consanguineum, vel affinitem non præsumitur animo occidendi vultueros, præf. 40. lib. 5. n. 15.
 Vulneratis animus conjecturatur, & indicis persecutari potest, an occidere voluerit, præf. 40. li. 5. n. 3. Qui enim gladium astrinxit, occidendi animum habuisse præsumuit, ibi. n. 4. Qui autem clava, vel lapide percussit, occidendi animum non præsumuit habuisse, ibi. n. 5. Idem in eo qui parvo custello vulnerauit, ibi. n. 8. Vulnerare, vel occidere vulnerum præsumitur, qui se preparauit vulnerandum, vel occidendum, præf. 3. lib. 6. n. 13.
 Vulnera reperta ad mensuram gladii rei inculpati indicia sunt ad torturam sufficiencia, q. 89. lib. 1. n. 137.
 Vultus a peccatis sola mutatio, non facit indicium ad torturam, & ex qua ratione, q. 89. lib. 1. n. 72. & 73.
 Vulnerati assertio statut, quod non fuerit ab accusato vulneratus, præf. 5. lib. 5. n. 16.
 Vulneris, vel percussionis reiteratio non præsumitur, præf. 14. li. 6. n. 6.
 Vxor in favorabilibus continetur nomine familiæ, secus in odiofis, præf. 88. li. 4. n. 6. dicitur socia mariti humanæ ac diuina domus, præf. 15. li. 5. n. 3. dicitur vna caro cum viro ad sacramentum ad vinculum matrimonii, non autem dicitur coniuncta eis sanguine & non dicitur eius proxima, sed affinitatis principium, præf. 89. li. 4. n. 63. an dici possit coniuncta persona marito, præf. 124. lib. 4. 4. n. 6. præter opera carnis non censeretur sub potestate mariti, sed sub potestate patris, præf. 18. li. 4. n. 43. si in scio, vel reluctante marito permutauit, an adulterium commisso præsumatur, præf. 41. lib. 5. n. 23. & seq.
 Vxorem à viro occisam esse, ex quibus conjecturis præsumatur, præf. su. 15. li. 5. n. 5. & seq. per tot.

Z Ithum non venit appellatione vini, præf. 152. li. 4. n. 4. Et quid sit, & quomodo conficiatur, ibid. n. 5.

F I N I S.

48455